

במדינה

העם

תמונות זוועה

תמונת הזוועה היתה בלתי-אנושית. גרוע ממנה ההסבר שצורף לה

בעמודים הראשונים של עיתוני ישראל התפרסמה השבוע תמונה, שצולמה בלבנון על-ידי הסוכנות א"י. היא הראתה את תוצאות הפעולה של חיל האוויר הישראלי, שהפציץ בשבת, י"ז די מחבלים במחנה-הפלטים עין-אל-חילוה ליד צידון. לפי דיווחים לכי-נונים, נהרגו בהתקפה זו כמה בניינים של אירגונים פלסטיניים וכמה בנייני מגורים רגילים. נהרגו כ-50 איש ואי-שה, ונפצעו כ-50 נוספים.

בתצלום שפורסם בהבלטה כה רבה נראתה רגל של אדם, הבוקעת מבין ההריסות. צעיר מתכופף לעבר כפי-הרגל עין-מומחה תבחין מייד כי זוהי תמונה מכווימת — הצעיר מתכופף ומרישט יד על פי בקשת הצלם, שרצה להפנות בדרך זו תשומת-לב לרגל ולי-הפיק תמונה "מעניינת".

מחבל, לא אדם. זוהי תמונת-זוויה ערה, אך גרוע יותר ה"כיתוב" שנלווה אליה. התצלום עצמו היה עשוי לעורר רחמים אנושיים. רגל של גופה המבצבצת מתחת להריסות, יכולה לעורר הסי-תפתות בצער של הורים וילדים. הכלל היהודי העתיק אומר "בנפול אויבך אל תשמח" כרי למנוע רחמים כאלה, באה הכרי-

Heed Agre

By Seth
New York
MANILA —
President Cora
agreed Wednesday
isolation raising U
pine soldiers aft
from her chief of
dress the grievan
military.
The chief of st
V. Ramos, said th
promised to seek
itary from other
necessary, follow
last week.
"We are very
said General Ram
pressure to dem
itary grievances
means short of re
The president's
doro Benigno, co
and said the pres
vent a group of
private-sector lea
itary grievances.
But in an indi

About 800 aircraft workers gathered outside the U.S. and Canadian embassies in Tel Aviv on Wednesday to protest the decision to scrap the Lavi. Many filled out forms for immigration visas to dramatize a threat to at least 3,000 jobs posed by the cancellation.

תצלום ב"הראלד טריביון": עובדי התעשייה האווירית נרשמים לירידה מהארץ

יכולה להיות של גבר או אשה, וקן או נער. אין כל אפשרות לדעת. הצעיר החי לבוש בכגדים אורחיים רגילים, לא במדים של אירגון פלסטיני לוחם. אין בו דבר המזוהה אותו כ"מחבל". התמונה יכולה להיות של צעיר, המי חפש את אמו מתחת להריסות, או של אב, המחפש את בנו. פשוט אי-אפשר לדעת.

מוכנים למהלומה. נראה שהופעל כאן הכלל: "קיפוח נפש דוחה שבת". אך מעבר לכל ויכוח מדיני-צבאי, יש בפירסום תמונה כזאת בצורה כזאת, בתוספת הסבר כזה, משהו מבעית: רדי-הומאניזציה של הצד השני, שלילת כבודם האנושי גם במוותם, הפיכתם ל"מחבלים". יתכן כי מילחמת-הלבנון לא היתה אפשרית, אלמלא המסע רבי-השנים של כלי-התיקשורת הישראליים לדהיור-מאניזציה של הפלסטינים, תוך שימוש בלא-אבחנה כמילה "מחבלים". מאות אלפי פלטים הפכו ל"מחבלים", מישרדים של כל הגופים הפלסטיניים הפכו "קניי מחבלים" ו"תשתית מחב"לים". מכאן היתה הדרך קצרה לזוועות צברה ושאתילה. נראה שאיש לא למד מאו דבר — או שהלקח כבר מי נשכח.

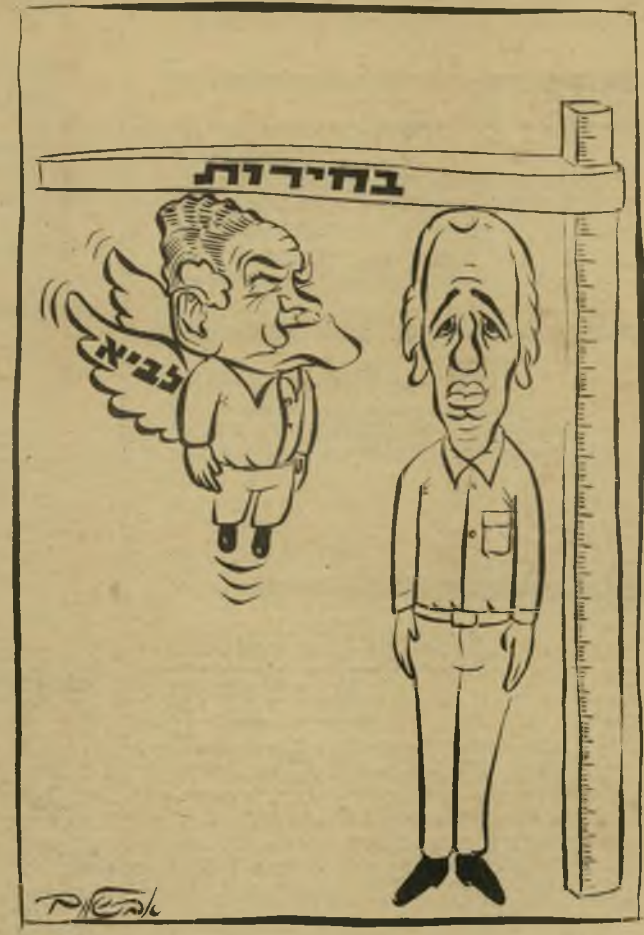
איום מביש

מי האויבת הגדולה ביותר של התעשייה האווירית? היא עצמה

התצלום יכול היה לצבוט את ליבו של כל ישראלי. נראו בו אנשי התע-ש"ה האווירית, העומדים בשורה והמי מלאים טופסים של הגירה לקנדה. בישראל זה עורר קצת גיחוך. הכל הבינו שלא היתה זאת החלטה אמיתית לדרת, אלא רק הפגנה אינפנטילית של זעם, כפי שפעם איימו ישראלים, "לשי-לוח את הילדים למיסיון", אם לא ימלאו את דרישותיהם. אבל אותה התמונה פורסמה גם בעיתונים ברחבי העולם. וזה היה עלבון צורב למדינה.

המוני הפועלים השובתים כדרום-קוריאה אינם מאיימים להגר ליפאן. שביתה גדולה בצרפת אינה מלווה כאיום "להגר לאמריקה". איום זה כפי ציבור ישראלי מגובש ובעל-רמה יוצר את ההרגשה כי אנשים אלה נמצאים בישראל על-תנאי, שאין זו מולדת אמיתית. אלא רק תחנה זמנית, שממנה ניתן לעבור בכל עת למקומות כדאיים יותר.

כשבו שבו ניתנה כבדית-המועצות אשרת-הגירה ליהודים, שנאבקו במשך 15 שנים על זכותם לעלות לישראל, וששילמו על כך מחיר כבד, היה האיום של מהנדסי-האוויר מביש במיוחד. הצלחות ובתי-כנסת. ככלל הצליחו עובדי התעשייה האווירית להבי-איש את ריחם במדינה בקצב מסחרר. אחרי שהוויכוח הענייני על הלבאי הפך, כרגע האחרון, למחלוקת מיפלג-תית מפוכקת, התגלה כי ציבור הת-עשייה האווירית מגלה נטייה חזקה ל-מחנה הלאומני. הפגנותיהם הפרועות

תיקו

תרת. היא אמרה (הארץ, 9.6.87): "מח"בל פלסטיני מנסה לחלץ את גופת חבי-רו מכין ההריסות, לאחר הפצצת מטוסי-חיל-האוויר אתמול בלבנון". כרוו שבמיקרה כזה אין רחמים. אם האיש הוא "מחבל", וגם המת היה "מח"בל", אין הם שייכים למין האנושי, אין להם מישפחות והמות האכזרי ביותר מתאים להם. השאלה היא: מניין ידע בעל-הכרי-תרת בהארץ את הפרטים האלה? הרגל אינה נושאת תריוויה. היא

כל זה לא הועיל לתרמית התעשייה האווירית בעיני הציבור. היא צנחה כמו הלבאי עצמו. הדבר בוודאי יתגסק בי-עובדים כהמשך הדרך.

כינוסים

אנג'י-או

הישראלים באו. וגם ערפאת.

האם כינוס של האו"ם יכול להיות הפרת חוק?

המיסגרת עצמה היתה שיגרנית למדי. כאשר החליטה עצרת האו"ם שיש לעס הפלסטיני, זכויות שאינן ניתנות לעירעור, היא גם קבעה מנגנון מיוחד של האו"ם כדי לטפל בכעיה זו בררד-קבע. ליד המנגנון הזה, הפועל בחסות עצרת-האו"ם המוכ"ל, קם מיגוון רחב של גופים קרויים בסלנג המיוחד של האו"ם אנג'י-או, ראשי-התיבות (באנ-גלית) של "אירגונים לא-ממשלתיים". משמע: אירגונים וולונטאריים המ-עוניינים בנושא זה, ואשר זכו בהכרה מטעם האו"ם.

מאו נערך פעם בשנה כינוס עולמי של כל האירגונים האלה בונווה או בווינה. בין הכינוסים העולמיים נערכים כינוסים מרחביים בכל חלקי-תבל. קיימת ועדה בינלאומית נבחרת, הפועלת באופן רצוף. **מי ומוי.** כל זה לא הביא לשינויים דרמאטיים בוירה המדינית, אך תרם תרומה לאי-השכחת הכעיה הפלס-טינית. לגיבוש רעת-הקהל במדינות השונות ולקיום רכישיח בין המשי-תתפים. בכינוסים הבינלאומיים משתתפים, בדרך כלל, גופים מסוגים שונים. ביניהם:

- גופים מארצות רבות המעוניינים בחיפוש דרכים לשלום בין ישראל והפלסטינים. אם מטעמים הומאניים, אם מטעמים פוליטיים.
- גופים בינלאומיים בעלי מגמה פרו-פלסטינית מובהקת, מהם מתונים, מהם קיצוניים.
- גופים פלסטיניים המסונפים לאש"ף, וגם נציגים רישמיים מטעם אש"ף עצמו. אש"ף מוכר על-ידי האו"ם כנציגו החוקי הבלעדי של העם הפלסטיני, ונהנה ממעמד רישמי של "משקוף".

● גופים ישראליים הדוגלים בשלום ישראל-פלסטיני. (המשך בעמוד 8)

התצלום של איי-פי: רגל של גופה קיפוח-נפש דוחה שבת